

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3XOboE/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 4307208100
Dátum vydania rozhodnutia: 09.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4307208100.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: X. G., nar. X. W. XXXX, bytom M., zast. opatrovníčkou V. O., zamestnankyňou Okresného súdu Levice, o vymoženie 175,26 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11Er/430/2007, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. novembra 2013, č. k. 11CoE/233/2013-86 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- III. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- IV. Povinný m á proti oprávnenému n á r o k na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Označeným uznesením Krajský súd v Nitre potvrdil uznesenie Okresného súdu Levice zo dňa 14. júna 2011, č. k. 11Er/430/2007-34 v znení opravného uznesenia (č. l. 69), ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil a náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučný súd otázku ním akcentovanej prekážky ďalšieho postupu v exekúcii, pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku predstavujúcu podklad pre prejednanie a rozhodnutie veci v rozhodcovskom konaní, zodpovedal správne a svoje závery presvedčivo zdôvodnil. Z tohto dôvodu rozhodol exekučný súd správne, keď exekúciu ako celok zastavil.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu proti výroku, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu o zastavení exekúcie, podal dňa 4. marca 2014 dovolanie oprávnený, ktorý žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu ďalšie konanie. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dňa 5. apríla 2014 odvolanie, v ktorom vyslovil nesúhlas so zamietnutím návrhu na prerušenie konania v uznesení zo dňa 28. novembra 2013, č. k. 11CoE/233/2013 a navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov a ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) prípustnosť podaných opravných prostriedkov podľa právnej úpravy účinnej v čase ich podania.

4. Najvyšší súd najskôr skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže konať o odvolaní oprávneného. V predmetnej veci oprávnený podal odvolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu v časti „zamietnutia návrhu na prerušenie konania“, o ktorom ale nebolo rozhodnuté, a ani podľa obsahu spisu takýto návrh v konaní pred odvolacím súdom nebol uplatnený. Najvyšší súd bral na zreteľ skutočnosť, že v prípade podania odvolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je daná funkčná príslušnosť dovolacieho súdu na jeho prejednanie, preto konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. (výrok I.).

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal oprávnený zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania je potrebné zamietnuť a že dovolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. K podobnému návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov. Dovolací súd vzhľadom na to návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok II.).

7. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávneného najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/174/2013, 3Oboer/58/2013, 3Oboer/148/2013, 6Cdo/323/2012, 4Cdo/283/2012, 3Oboer/136/2013, 3Oboer/138/2013, 3Oboer/61/2015, 3Oboer/67/2015, 3Oboer/81/2015, 3Oboer/107/2015 a 3Oboer/110/2015 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza (výrok III.).

8. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok IV.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.